

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 36 af
6. februar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L89).**

Spørgsmål nr. 36:

I svaret på spørgsmål 10 erklærer ministeren sig enig i, at det alt andet lige vil være lettere at finde ordinær beskæftigelse for personer, der er i matchkategori 1 end i kategori 2, 3 eller 4. Ministeren bedes i den forbindelse redegøre for, hvorfor det er den af ægtefællerne, der er længst fra arbejdsmarkedet, der mister retten til kontanthjælp og dermed retten til aktivering. Dette virker paradoksalt set i lyset af, at denne ægtefælle alt andet lige vil have sværere ved at opfylde forpligtelsen til 300 timers ordinært arbejde, og uhensigtsmæssigt da denne person alt andet lige har større behov for den ret og pligt til tilbud, der fremgår af aktivloven.

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet således, at det vedrører den situation, hvor ingen af ægtefællerne i et ægtepar opfylder kravet om 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste 24 måneder, og hvor kommunen fortsat skal beregne hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet, jf. forslaget til § 26, stk. 6.

Kontanthjælpen er det underste økonomiske sikkerhedsnet for den, som ikke på anden måde kan forsørge sig selv og sin familie. Formålet med hjælpen er at sætte modtageren i stand til at klare sig selv. Både modtageren og ægtefællen skal derfor efter evne udnytte og udvikle deres arbejdsevne. Der kan dog gøres undtagelse fra dette princip, hvis ægtefællen er reelt hjemmegående. Til gengæld udbetales der så kun hjælp til den udearbejdende ægtefælle.

Baggrunden for 300-timers kravet er et ønske om at indføre et objektive kriterium for, hvornår en ægtefælle betragtes som reelt hjemmegående, og det er derfor fundet mest i overensstemmelse med intentionen med reglen at lade den af ægtefællerne, der er nærmest arbejdsmarkedet, være den, der fortsat er berettiget til hjælp.

I alle andre situationer, hvor det kun er én af ægtefællerne, der ikke opfylder 300-timers kravet, er det hjælpen til denne ægtefælle, der falder væk, uanset om den pågældende er indplaceret i matchkategori 1, 2, 3 eller 4, og uanset hvilken matchkategori den berettigede ægtefælle er placeret i.

Med hensyn til, hvem der måtte have størst behov for tilbud, kan jeg henvise til, at reglen er rettet mod de situationer, hvor et ægtepar har indrettet sig så-

dan, at den ene er udearbejdende og den anden passer hjemmet på offentlig forsørgelse.